

Budapest, 1920. november 27.

Apja szabómester, majd ügynök volt. Építészmérnöki oklevelét a Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen szerezte 1942-ben, majd magánirodában dolgozott. 1943-tól katonai szolgálatot töltött, 1945-ben, Ausztriában amerikai fogságba esett, majd szökése után szovjet hadifogolytáborba került. 1947-ben hazakerült, a Magyar Iparfejlesztő és Műszaki RT Építési Osztály statikusa, majd tervezőmérnöke volt, később a Magasépítési Tervező Intézet Kisépítési Osztály helyettes vezetője 1948–1949-ben, majd 1950-ig a Haditechnikai Intézet polgári alkalmazottja, később tudományos munkatársa. 1950-től a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium XII. Tervezési Főosztály, majd 1954-től a IX. Út és Hídosztály vezetője volt. 1955–1957-ben a város- és községgazdálkodási miniszter helyettese, ezután az UVATERV tervezőmérnöke 1958-ig, 1959–1961-ben az Építéstudományi Intézet igazgatója. 1961. májustól az építésügyi miniszter helyettese 1965-ig, majd a Budapesti Műszaki Egyetem mechanikai tanszékének professzora 1965–1983-ban, közben 1968-tól építésügyi és városfejlesztési miniszter első helyettese, 1973-tól államtitkár 1983-ig. 1970-ben választották meg a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává, 1979-től levelező tag. 1947-ben lett tagja a Magyar Kommunista Pártnak, majd az MDP-nek, 1961-ben lépett be a Magyar Szocialista Munkáspártba.